

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 2755/05
03.11.2005. година
Београд

Гзз. 46/05

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Слободана Дражића, председника већа, Јелене Боровац, мр Љубице Јеремић, Биљане Драгојевић и Николе Станојевића, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА, ББ и ВВ чији је пуномоћник АБ, адвокат против тужених ГГ, ДД и ЋЋ, чији је пуномоћник БВ, адвокат, ради накнаде штете, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужилаштва број Гт. I 3200/04 од 30.12.2004. године подигнутог против решења Општинског суда у Крагујевцу број П 3669/96 од 4.4.2001. године и решења Округног суда у Крагујевцу број Гж 209/04 од 29.9.2004. године и о ревизији тужених изјављеној против пресуде Округног суда у Крагујевцу број Гж 1245/2000 од 8.11.2000. године, у седници већа одржаној 3.11.2005. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужилаштва број Гт. I 3200/04 од 30.12.2004. године па се УКИДАЈУ решење Општинског суда у Крагујевцу број П 3669/96 од 4.4.2001. године и решење Округног суда у Крагујевцу број Гж 209/04 од 29.9.2004. године .

УКИДА СЕ пресуда Округног суда у Крагујевцу број Гж 1245/2000 од 8.11.2000. године и предмет враћа другостепеном суду на поновно одлучивање о жалби тужених изјављеној против пресуде Општинског суда у Крагујевцу број П 3669/96 од 16.3.2000. године и да одлучи о жалби против решења о исправци Општинског суда у Крагујевцу број П 3669/96 од 2.6.2000.

О б р а з л о ж е њ е

Округни суд у Крагујевцу је пресудом број Гж. 1245/2000 од 8.11.2000. године одбио жалбу тужених и потврдио пресуду Општинског суда у Крагујевцу број П 3669/96 од 16.3.2000. године којом је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезани су тужени да тужиоцима на име накнаде нематеријалне штете услед смрти сина, односно брата солидарно исплате за претрпљене душевне болове АА и ЕЕ свакоме по 50.000,00 динара, а ББ и ВВ сваком од по 30.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 16.3.2000. године као дана пресуђења па до коначне исплате и на име накнаде нематеријалне штете на име трошкова сахране, подушја, изградње надгробног споменика износ од 13.393,50 динара са законском каматом почев од 16.3.2000. године као дана пресуђења па до коначне исплате а све у року од 15 дана. Обавезани су тужени да тужиоцима на име трошкова парничног поступка исплате износ од 82.050,00 динара у року од 15 дана.

Решењем Општинског суда у Крагујевцу број П 3669/96 од 2.6.2000. године исправљена је наведена пресуда утолико што је у првом ставу изреке пресуде у дванаестом реду иза речи "почев од" треба да стоји 22.2.1999. године као дана вештачења "уместо погрешно означеног датума 16.3.2000. године као дана пресуђења.

Против овог решења тужени су изјавили жалбу о којој Округни суд није одлучио.

Против пресуде Округног суда у Крагујевцу број Гж 1245/2000 од 8.11.2000. године тужени су изјавили благовремену ревизију због битне повреде поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени су поднели и предлог за понављање правноснажно окончаоног поступка који је Општински суд у Крагујевцу решењем број П XV-3669/96 од 23.9.2003. године, одбацио као недозвољен.

Округни суд у Крагујевцу је решењем број Гж 209/04 од 29.9.2004. године одбио жалбу тужених и потврдио наведено решење Општинског суда у Крагујевцу.

Републичко јавно тужилаштво је подигло захтев за заштиту законитости број Гт. I 3200/04 дана 30.12.2004. године против назначених решења Општинског суда у Крагујевцу и Округног суда у Крагујевцу којима је одлучено о предлогу за понављање поступка па је предложило да Врховни суд Србије побијана решења укине и предмет врати првостепеном суду на понован поступак.

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца и ревизија тужених су основани.

Из утврђења нижестепених судова и списка произилази да су тужени 4.4.2001. године поднели предлог за понављање поступка на основу члана 421. тачка 9. ЗПП у коме су навели да тужени у току трајања парнице чије се понављање тражи, нису могли да прибаве поравнање које је у вансудском поступку закључено између ДД "ЖЖ" и тужилаца у овој парници, по коме је тужиоцима у вансудском поступку

исплаћена накнада штете а која чињеница да је била позната у време поступка за накнаду штете би довела до повољније пресуде за тужене. Првостепени суд је спровео поступак по предлогу, извео је предложене доказе, утврдио је потребне чињенице за мериторно одлучивање, а нарочито да су тужени знали за чињеницу постојања вансудског поравнања, али да ту чињеницу у току целог поступка као и у поступку по жалби нису истицали, те да су докази о постојању поравнања били доступни туженима.

Након утврђења свих чињеница првостепени суд је предлог одбацио позивајући се на одредбе члана 427. став 1. у вези са чланом 425. став 1. и члан 422. став 2. ЗПП.

Основано се у захтеву за заштиту законитости наводи да је првостепени суд био дужан да о предлогу за понављање поступка мериторно одлучи јер није било услова да га одбаци као недозвољеног. Из утврђених чињеница не произилази да је предлог не дозвољен. Одредбом члана 425. став 1. ЗПП, недозвољеним се сматра предлог за понављање поступка који ће се одбацити решењем председника већа без одржавања рочишта уколико је предлог за понављање поступка поднесен након рокова предвиђених одредбом члана 423. Како је првостепени суд спровео поступак у складу са чланом 425. и 427., а с обзиром на утврђене релевантне чињенице, о њему је могао само мериторно да одлучи односно усвоји га или одбије.

Из наведеног разлога, захтев за заштиту законитости оцењен је као основан па је одлучено као у првом ставу изреке решења применом члана 408. и 394. савезног ЗПП и члана 491. став 4. републичког ЗПП ("Службени гласник Републике Србије" број 125/04). Првостепеном суду није враћен предмет на понован поступак будући да је ставом другим овог решења укинута другостепена пресуда против које је поднет предлог за понављање поступка.

Одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Окружног суда у Крагујевцу број Гж 1245/2000 од 8.11.2000. године, Врховни суд је утврдио да је Окружни суд пропустио да одлучи о жалби тужених изјављеној 5.10.2000. године против решења првостепеног суда број П 3669/96 од 2.6.2000. године, а којим је исправљена првостепена пресуда број П 3669/96 од 16.3.2000. године. Будући да се исправка пресуде односи на датум почетка обрачуна досуђене камате, другостепени суд је приликом одлучивања о жалби против пресуде био дужан да истовремено једном одлуком одлучи и о жалби на решење о исправци. Овај пропуст другостепеног суда представља битну повреду парничног поступка из члана 354. став 1. савезног ЗПП, а који се примењује на основу члана 491. став 1. и 4. републичког ЗПП. Чињеница да о наведеној жалби није одлучено произилази како из изреке тако и образложења пресуде Окружног суда у Крагујевцу.

Из наведеног разлога Врховни суд је пресуду Окружног суда укинуо и предмет вратио на поновно одлучивање о обе изјављене жалбе тужених, и то на основу члана 394. став 1. савезног ЗПП у вези члана 491. став 1. и 4. републичког ЗПП.

Председник већа - судија

Слободан Дражић, с.р.

За тачност отправка

ИЈ